

VIDA ECONÒMICA

Unes paraules

Abans de plantejar la tasca que ens proposem realitzar, sigui'ns permès unes breus paraules.

Les recents passades eleccions municipals, demostraren quina era la voluntat del poble en quant a la forma d'ésser governat. La conseqüència immediata fou l'enderrocament, fet en legal forma, del règim monàrquic, per a ésser substituït pel règim republicà. La pacifitat, l'ordre i la legalitat en que es desenvolupà el procés d'instauració de la nova forma de govern, posarà de relleu envers el món enter el grau d'educació cívica i ciutadana de la nació espanyola.

L'obligació de tots nosaltres és la de vetllar per la prosperitat i consolidació de la naixent República. Són molts els problemes a resoldre que se li deparen i que reclamen una solució immediata per a la bona marxa i progrés del poble espanyol. Es d'esperar que l'ordre i la sagacitat dels ciutadans contribuirà a això, car la unió fa la força, diu un antic proverbí. La voluntat de tots farà que els nostres governants apliquin rectament les regles de política, sancionant realitats i reflectint els sentiments de ciutadania del poble.

Doncs, bé; un dels primers problemes amb els quals s'ha d'encarar el Poder, és el que fa referència a la qüestió monetària. Fins ens atrevim a dir que la consolidació del nou règim guarda íntima relació amb el caire que prengui aquesta qüestió, de la mateixa manera que ha contribuït al fracàs dels anteriors governs i per tant, a l'adveniment de la República.

El poble necessita llibertat, pau, progrés i treball; condicions aquestes que solament es poden gaudir amb una economia sana. Però, ¿còm és possible haver-hi una economia sana, robusta i florent amb una unitat monetària que, comparada amb la lliura, el franc, etc., varia constantment de valor?

Si la vida econòmica espanyola pogués desenrotllar-se aïlladament, ço és, sense el concurs de l'intercanvi amb les altres nacions, el problema monetari espanyol no tindria raó d'existència. Però els pobles — com els individus — necessiten sostenir relacions mútues amb els altres pobles per al compliment de llurs fins. Espanya envia a l'estranger l'oli, el vi, les taronges, etc., a canvi de primeres matèries, maquinària, etc.

que li manquen. Les unitats monetàries — pessetes, lliures, dòllars, francs, etc. — són els instruments intermediaris que faciliten aquells canvis, la finalitat dels quals és una i única: canviar riqueses espanyoles que ens sobren per riqueses estrangeres que no tenim. Però aquest canvi mutu de riqueses queda pertorbat, si es té en compte que l'industrial espanyol lluita amb un obstacle que no el tenen els dels altres països, i és que mai no sap, quan compra a l'estranger, el què li costarà l'operació, i, quan ven, el què en treurà. Suposem que aquest industrial compra a una casa de Londres una màquina per valor de 500 lliures esterlines, i que, en concepte de pagament, accepti una lletra a 90 dies d'aquesta quantitat. El canvi, quan accepta la lletra, és de 40 pessetes per lliura; però, i quan la pagui?... A 45 pessetes per lliura, l'operació li costaria de més 2.500 pessetes! Amb quins ànims es veu estimulat, aquest industrial, en el seu negoci? Els seus càlculs mai no seran exactes. Juga continuament amb un joc d'atzar.

Cada vegada que salta la lliura, el dòlar, etc., en sentit d'alça, es crea un nou obstacle per a l'expansió econòmica del país, a l'ensem que es crea també una tendència a disminuir el poder de compra interior de la pesseta, car si aquests salts esdevenen crònics, aquest fet, sumat a l'augment que sofriran els drets de duanes — puix aquestes es paguen en or — pot donar lloc en el decurs del temps, a una puja de les subsistències o, el que és el mateix: a una disminució dels salaris i emoluments. Si abans, suposem, amb 30 pessetes podíem adquirir un parell de sabates, i avui per a comprar un parell de la mateixa qualitat ens són precisos 35 pessetes; si a l'altre part succeeix amb els ous, la carn, els queviures, etc., és evident que, de fet, han quedat alterats els salaris i emoluments car aquests mai no segueixen d'una manera automàtica la puja dels preus interiors, sino que tarden algun temps a nivellar-se amb ells. I mentre es fa aquest procés, és cosa palesa, que sofreixen totes les masses socials.

Per tant, serveixin aquests precedents paràgrafs per a fer veure que la malaltia

inquietud

Publicació quinzenal d'esquerra
Compreu-la! Llegiu-la! Propaguen-la!

Es de venda a la parada de l'ibres
GURGUÍ

que sofreix la pesseta és una qüestió que interessa a tots els ciutadans, sense distinció de classes i categories. Que serà un dels primers assumptes d'alta transcendència que es discutiran en el Parlament. I que, per aquest sol fet, és una qüestió de caràcter econòmic que precisa en tinguin una noció tots els ciutadans. Precisament amb aquesta única aspiració publicarem, a partir d'avui, en aquestes mateixes columnes, una sèrie de temes d'aquest caràcter, escrits fora de tot tecnicisme, a fi de que arribi a l'alcanç de tothom l'anomenat «problema de la baixa de la pesseta».

PERE FALGÀ VIVES

Advertim als nostres llegidors de l'equivocació soferta en nostra darrera edició, signada amb el número 12, quan en realitat li correspon el 13. En aquest número d'avui — el 14 — la falta és corregida.

REMITIT

Sr. Director d'INQUIETUD
Ciutat

Molt senyor meu i amic:

Voldria que en el periòdic de la vostra direcció donessiu cabuda a les següents ratlles.

Ben agrait, resto vostre afm. amic i servidor.

A GARRELL

20 d'abril de 1931

Rectificació

En el suplement al número 1 del periòdic local «Política», del qual n'és director el senyor Ramon Montanya, s'hi inserí una nota que m'aludeix personalment. A propòsit d'aquesta nota m'interessa fer constar:

1.er Que no és cert que jo, en discutir se els nous estatuts de La Unió Lliberal, demanés que els socis «no podrien posar domassos als balcons de la casa llur» en celebrar-se cap processó; i

2.^{on} Que tampoc no és cert que al balcó de casa meva hi hagués cap domàs «en celebrar-se la processó del Sant Viàtic»; i no ho és per una raó molt senzilla: perquè a la casa on visc no hi ha balcó.

Res més.

AMADOR GARRELL

Imp. Garrell: Clavé, 25: Telèfon: 23 Granollers

Ja anuncieu a INQUIETUD?

Ja esteu subscriptes a INQUIETUD?